

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 594-ҳадис

594/1141 – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظُنَّ أَنْ لَا يَصُومَ مِنْهُ، وَيَصُومُ حَتَّى نَظُنَّ أَنْ لَا يُفْطِرُ مِنْهُ شَيْئًا، كَأَنَّ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتَهُ، وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتَهُ.

594.1141. Анас розияллоҳу анҳу айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ойнаинг бир қисмида оғиз очик юрардилар, ҳатто биз бу ойда рўза тутмасалар керак, деб ўйлардик. (Ойнаинг бир қисмида) рўза ҳам тутардилар, ҳатто биз (бу ой) умуман оғиз очмасалар керак, деб ўйлардик. У зот шундай эдиларки, агар у зотни кечаси намоз ўқиётган ҳолларида кўришни истасанг, албатта кўрардинг, ухлаётган ҳолларида кўришни истасанг ҳам, албатта кўрардинг».

Манба: hadis.islom.uz

